

РЕШЕНИЕ

№ 997

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Административно наказателно дело № 20231110215289 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. чл. 647, ал. 4 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Образувано е по жалба на „Животозастрахователен институт“ АД с ЕИК ** срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-30/26.01.2023г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователното дружество на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ, на юридическото лице са наложени десет отделни имуществени санкции – всяка в размер на по 2000 лева за десет отделни нарушения на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ.

Настоящото производство пред СРС е второ по ред, след като с решение на АССГ по дело № 5729/2023г. е отменено решение на СРС, 11 състав, постановено по 2991/2023г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на атакуваното НП и се моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание застрахователното дружество – жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на основанията, изложени в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и навежда доводи за законосъобразност на атакувания акт, като моли същият да бъде потвърден. Подобни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за всички инстанции.

Представителят на жалбоподателя моли с оглед изхода на делото за евентуално присъждане на минимален размер на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

„Животозастрахователен институт“ АД е вписано в Търговския регистър юридическо лице с изключителен предмет на дейност по осъществяване на застрахователна дейност.

С НП № Р-10-921/15.12.2021г. „Животозастрахователен институт“ АД било санкционирано на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Наказателното постановление влязло в сила на 05.01.2022г.

На 23.08.2022г. в КФН постъпил сигнал от Българска асоциация на професионалистите по здравни грижи /БАПЗГ/ с вх. № 91-02-738. В сигнала било направено оплакване по повод предявени пред застрахователя 907 броя претенции по групова застраховка ”Злополука и заболяване”, като се твърдяло, че по 318 от тях имало забавено произнасяне.

Във връзка с постъпилния сигнал КФН изискала с писмо от 25.08.2022г. от БАПЗГ и **– посредник по застрахователния договор, информация относно номерата на претенциите. Информацията била получена съответно на 29.08.2022г. и 31.08.2022г.

На 02.09.2022г. и 14.10.2022г. КФН изискали от застрахователя цялата документация по преписките, касаещи заведените претенции по щета, по които се твърдяло забава. Отговорите постъпили съответно на 27.09.2022г. и на 28.10.2022г.

Във връзка с постъпилите преписки и сигнал, свид. М. С. на длъжност главен експерт в отдел „Правоприлагане”, Дирекция „Застрахователен надзор” при Управление „Застрахователен надзор” на КФН, извършила проверка, при което установила следните обстоятелства:

Съгласно чл. 108, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по ал. 1, с изключение на застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по ал. 1, не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1-3, 8-10 и 13-18, раздел II, буква „А” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането.

1. На 19.01.2022 г. в „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от **за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило събитие - дневни пари за болничен престой вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8963 на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 28.06.2022г., с изключение на оригинал на уведомлението за настъпило застрахователно събитие. Поради това с допълнително писмо от 29.06.2022г. застрахователят повторно изискал представянето в оригинал на уведомлението за настъпило събитие. Същото било представено на дружеството на 09.09.2022г. С платежно нареждане от 26.09.2022г. застрахователят изплатил застрахователно обезщетение в размер на 19,40 лв. по банкова сметка на Даниела

Костадинова Костадинова.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022 г., но не по-късно от 19.07.2022г. да се произнесе по претенция № 8963 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8963 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок, с което била нарушена е разпоредбата на чл. 108, ал. 2, вр. 1 от КЗ. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

2. На 19.01.2022г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от ** за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - трайна загуба на работоспособност вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8973 на основание договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Такива не били представени, поради което с писмо, изх. №2-2512 от 16.08.2022г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022г., но не по-късно от 19.07.2022 г. да се произнесе по претенция № 8973 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8973 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок, с което било извършено нарушение на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

3. На 19.01.2022г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от Е** за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 10916 на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Такива не били представени, поради което с писмо, изх. №2-2552 от 17.08.2022г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл, като отказал изплащане на обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022 г., но не по-късно от 19.07.2022 г. да се произнесе по претенция № 10916 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 10916 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената

претенция извън законоустановения срок. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

4. На 19.01.2022 г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от ** за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8974 на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Такива не били представени, поради което с писмо, изх. № 2-2249 от 03.08.2022г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022 г., но не по-късно от 19.07.2022 г. да се произнесе по претенция № 8974 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8974 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2, вр. с ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

5. На 05.02.2022 г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от **- наследник на Ивка Попова, за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - смърт вследствие на злополука. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 9461 на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 03.05.2022г. На 10.05.2022г. дружеството изискала още доказателства по претенцията. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-3072 от 21.09.2022г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 05.02.2022 г., но не по-късно от 05.08.2022 г. да се произнесе по претенция № 9461 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 9461 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението било извършено на 06.08.2022 г. в гр. София.

6. На 19.01.2022 г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от ** за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било

удостоверено с № 10338 на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2523 от 16.08.2022 г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022 г., но не по-късно от 19.07.2022 г. да се произнесе по претенция № 10338 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 10338 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по предявената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

7. На 19.01.2022г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от ** за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - дневни пари за болничен престой вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8959 на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2507 от 16.08.2022 г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 19.01.2022 г., но не по-късно от 19.07.2022 г. да се произнесе по претенция № 8959 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини.

При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8959 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението било извършено на 20.07.2022 г. в гр. София.

8. На 08.11.2021 г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от *-Арнаудова за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8965 на основание на договор за групов застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 22.06.2022г. С платежно нареждане от 08.09.2022 г. застрахователят изплатил застрахователно обезщетение в размер на 569,40 лв. по банкова сметка на **

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 08.11.2021 г., но не по-късно от 09.05.2022 г. (първи присъствен ден след 08.05.2022 г.) да се произнесе по претенция № 8965 по един от указанияте в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8965 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението било извършено на 10.05.2022 г. в гр. София.

9. На 02.02.2022г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от // за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - заразяване по време на работа с COVID-19. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 10272 на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера и, както и банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства, които били представени на 09.08.2022 г. С платежно нареждане от 08.09.2022г. застрахователят изплатил застрахователно обезщетение в размер на 619,40 лв. по банкова сметка на//

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 02.02.2022 г., но не по-късно от 02.08.2022 г. да се произнесе по претенция № 10272 по един от указанияте в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини, а именно като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 10272 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ. Нарушението било извършено на 03.08.2022 г. в гр. София.

10. На 23.11.2021г. пред „Животозастрахователен Институт“ АД била предявена претенция от // за изплащане на застрахователно обезщетение по повод на настъпило събитие - дневни пари за болничен престой вследствие на заболяване. Завеждането на претенцията било удостоверено с № 8968 на основание на договор за групова застраховка „Злополука и заболяване“, обективиран в застрахователна полица № 3000100363, сключен с БАПЗГ. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, както и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

С писмо по електронен път от 22.03.2022 г. застрахователят изискал допълнителни доказателства. Поради непредставяне на същите, с писмо, изх. № 2-2235 от 02.08.2022г. по описа на „Животозастрахователен Институт“ АД, застрахователят се произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение.

След като не били представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за

установяване на основанието и размера на претенцията, за „Животозастрахователен Институт“ АД е възникнало задължение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ не по-късно от 6 месеца от датата на предявяване на претенцията, считано от 23.11.2021 г., но не по-късно от 23.05.2022 г. да се произнесе по претенция № 8968 по един от указаните в чл. 108, ал. 1 от КЗ начини.

При прегледа на представените на КФН документи по претенция № 8968 било установено, че „Животозастрахователен Институт“ АД се е произнесло по заведената претенция извън законоустановения срок. Нарушена била разпоредбата на чл. 108, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението било извършено на 24.05.2022 г. в гр. София.

При така установеното на 15.12.2022г. свидетелката М. С. съставила срещу застрахователното дружество акт за установяване на административно нарушение № Р-06-463 за констатираните 10 отделни нарушения на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. АУАН бил съставен в присъствие на пълномощник на застрахователното дружество – юрк. Димитър Димов. Актът бил предявен на пълномощника и подписан без възражения.

Въз основа на АУАН на 26.01.2023г. било издадено атакуваното НП.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетелката М. С. - самата тя извършила процесната проверка и съставила впоследствие АУАН. Показанията на свидетелката се отличават с логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост, което мотивира настоящия състав да им се довери изцяло. Твърденията на свидетелката за направените констатации намират подкрепа и в останалия, събран по делото доказателствен материал, касаещ образуването на всяка от застрахователните претенции, предявени пред застрахователя.

Така, от приложеното по делото уведомления за претенции, е видна датата, на която всяка от тях е предявена. От приобщените писма от застрахователя до заинтересованите лица, се установяват датите, на които същите са били изпратени, както и доказателствата, които са били поискани. В преписките се съдържат и платежни нареждания по тези от тях, по които е било изплатено обезщетение и датата, на което това е станало, както и писмата на застрахователя и датите, на които това е станало, с които застрахователят се е произнесъл, като е отказал заплащането на обезщетение.

По отношение на писмените доказателства, приобщени по делото, съдът не намери основание да дискредитира което и да било от тях, като не се усъмни относно тяхната достоверност. Същата не се оспорва и от страните по делото, като претенциите на жалбоподателя за нарушение на материалния и процесуалния закон, касаят правната страна на спора, която ще бъде обсъдена по-долу.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават отмяна на последното само на това основание, като възраженията на дружеството – жалбоподател следва да бъдат оставени без уважение.

АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 647, ал. 1 КЗ. В тази насока по делото е представена заповед № 3-353 от 09.12.2022г., съгласно която свид. М. С. е оправомощена от заместник председателя на КФН – ръководещ управление „Застрахователен надзор“ да съставя АУАН за нарушение на КЗ.

АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложили в чл. 42 ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. В тази насока съдът съобрази обстоятелството, че нарушението е установено по време на извършена проверка, като прие, че най-ранната дата, на която на контролния орган е могло да стане известно нарушението

(респективно нарушителя) е датата – 28.10.2022г., когато в КФН е постъпил последния отговор с документи, касаещи процесната проверка. Спрямо тази дата АУАН е съставен в сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН – на дата 15.12.2022г.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 647, ал. 2 от КЗ. Посочените норми пряко делегират правомощия на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ да налага глоби и имуществени санкции за нарушенията на Кодекса за застраховането и на нормативните актове по неговото прилагане, поради което същият не се нуждае от допълнително оправомощаване в тази насока.

Съдът след служебна проверка не установи липса на някой от задължителните реквизити по чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. Административно-наказващият орган се е произнесъл по преписката в рамките на 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН.

Най-сетне, описаната в АУАН фактология съответства изцяло и на тази, обективирана в НП, която отговаря на визираната от административнонаказващият орган квалификация на нарушението, като същата съдържа всички относими факти и обстоятелства, очертаващи правната квалификация, посочени в АУАН и НП.

По съществуто на спора съдът намира следното:

Съдът счита, че така установената фактическа обстановка изпълва състава на десет отделни административни нарушения, всяко от които се субсумира под нормата на чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ.

Разпоредба на чл. 108, ал. 1 КЗ вменява задължение за застрахователите в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, като: 1. - определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. - мотивирано откаже плащането.

Съгласно чл. 108, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по ал. 1, с изключение на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по ал. 1, не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

По всяка от предявените претенции, поради непредставяне на всички, необходими документи за определяне на нейното основание и размер, за застрахователя е възникнало задължение по всяка от тях да се произнесе в рамките на 6-месечния срок от датата на предявяване на претенцията, което той не е сторил, поради което и е осъществил десет отделни нарушения, които са му вменени.

Правилно са определени датите, от които е започнал да тече 6-месечния срок за застрахователя, и датите, на които този срок е изтекъл, респективно датите, на които са били извършени отделните нарушения.

Правилно е определено и мястото на извършване на нарушенията – гр. София, предвид факта, че произнасянето, с което е нарушен предвидения от законодателя срок, е постановен от застраховател, чието седалище и адрес на управление е гр. София.

Изискването на допълнителни доказателства не директно от ползвателите на застрахователните услуги, а опосредено – чрез застрахователен брокер, е без значение за отговорността на застрахователя, тъй като касае вътрешната организация в застрахователното дружество.

Съдът не счита, че са налице и условията на чл. 28 ЗАНН за някое от констатираните нарушения, като случаите не биха могли да бъде определени като маловажни.

За да достигне до този извод, съдът съобрази естеството на обществените отношения, които се регулират от КЗ и които касаят финансови отношения между застрахован и застрахователно дружество, по които акумулирането на финансов ресурс от страна на застрахователя става именно въз основа на парични вноски от застрахования. Нещо повече, неизпълнението на основната функция от страна на застрахователя в законоустановените срокове засяга винаги имуществената сфера на застрахованите лица и обезсмисля целта на застраховането – обезщетение на вредите, настъпили вследствие на застрахователно събитие. Най-сетне, застрахованото лице винаги има интерес да получи отговор при настъпило застрахователно събитие, доколкото именно от него зависят по-нататъшните му действия, които в повечето случаи са свързани и със спазването на давностни или преклузивни срокове.

Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна, не следва да бъде обсъждан въпроса за субективната страна на деянието.

Законосъобразно за всяко отделно нарушение на чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ административно-наказателната отговорност от застрахователното дружество е потърсена по реда на чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ – на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага ...т. 2 - имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец.

В ал. 2 на същия текст на закона законодателят е предвидил по-тежкото санкциониране с имуществена санкция от 2000 до 40 000 лева при повторност на нарушението.

Безспорно, всяко от нарушенията е извършено повторно, доколкото към датата на извършването им, дружеството е било санкционирано за същото нарушение с НП № Р-10-921/15.12.2021г., влязло в сила на 05.01.2022г.

В случая е санкционирано юридическо лице, като правилно е определен вида на наказанията. Наложена санкция за всяко едно от нарушенията е в предвидения от закона минимум – 2000 лева, поради което въпросът относно тяхното намаляване е безпредметно да бъде обсъждан.

Всичко изложено мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че атакуваното НП е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на делото претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено касателно настоящото производство и касационното такова, в което първоинстанционното решение на СРС, 11 състав е било отменено.

В тази насока съдът съобрази разпоредбата на чл. 226, ал. 3, вр. ал. 1 АПК, съгласно която - при връщане на делото за ново разглеждане, първоинстанционният съд се произнася и по разностите за водене на делото в касационния съд. В този смисъл, съдът следва да се произнесе единствено по разностите, направени пред настоящия съд /при повторното разглеждане на делото/ и пред касационния съд – АССГ по КНАХД № 5729/2023г., при което делото е било върнато за ново разглеждане.

Предвид липсата на значителна правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че юрисконсултското възнаграждение следва да се определи към предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ минимален размер, а именно 100,00 лева за производството по КНАХД № 5729/2023г. на АССГ и 100,00 лева в настоящото производство по НАХД № 15289/2023г. на СРС, 114 състав. При определяне размера на присъденото юрисконсултско възнаграждение съдът съобрази обстоятелството,

че НП касае 10 отделни нарушения, което мотивира размер над минимума на присъденото юрисконсултското възнаграждение на въззиваемата страна за двете отделни инстанции.

Така мотивиран, Софийски районен съдия, НО, 114 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-30/26.01.2023г., издадено от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

На основание чл. 63д, ал. 3, вр. ал. 1 ЗАНН ОСЪЖДА „Животозастрахователен институт“ АД с ЕИК 175010739, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 51Д, **ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за финансов надзор** с адрес: гр. София, ул. „Будапеща“ № 16 сумата от **100,00 лева /сто лева/** - разноси за юрисконсултско възнаграждение в производството по НАХД № 15289/2023г. на СРС, 114 състав и от **100,00 лева /сто лева/** - разноси за юрисконсултско възнаграждение в производството по КНАХД № 5729/2023г. на АССГ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото изготвяне на основанията, предвидени в НПК, по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____